

sig ut sina härl. förty de för.
skräcktes därför; de pliktes vora
de ork. ja rädda för menn.
sker och skyrde dem rätt på
mycket. som människor påläras
spyr för troll. Om hornet
och pipan hade Gossen hört
trollen beklaga sig, att dessa
stycken för dem vore borttag-
na, efter som de allt sedan
intet hade kunnat samkat
sin hela släkt; och att de ville
gifva ett mycket vackrare horn
igen der som de kunde få det
förriga. Trollen hade och sagt,
att andra intet hade gjort af
det hornet, förty det hade in-
gen lycka med sig. Om sig sig
och om sin återfäst på den gossen, ut
di hans moder kokade bytingen.

Ja stotte och nöpe honom trollen
och förs ille med honom; och änteli-
gen hade trollqvinnan tagit ho-
nom under sin arm och var med
honom flygen i vädrut in upp på
den Skersten hvar under bytingen
kokades, och drog bytingen upp sig.
nom skriften och kastade den.
na gosse ut för igen uti grötan.
Om denna gosse berättade hans
moder vidare: att de 2de första äron
sedan han var igenkommen, då han
de han af sig sjelf veta uti grott
spåga hvare det hvast och ett ting
som var förlagt, vidergjornit eller
bortstulit, skulle sökas och igen-
finnas, så uti hvarett. Baskapen var
gämd i marken och om något der
af hade gått sig i klår och moraf.
Men sedan skulle denna utomfla.